

Λόγοι Φιλοκαλίας

Διήγησις Θεοδούλου Θηκαρά περι τῶν Ὑμνων

ς. Κάποια μερα ἐκεῖ που καθομουνα, ἔπεσα ξαφνικὰ σὲ ἐκσταση. Καὶ βλέπω στα χέρια μου τοὺς ὕμνους, τὸν καθένα χωρισμένο σὲ τρία τμήματα, ὅπως εἶναι χωρισμένοι καὶ τώρα. Ἀφοῦ ἦρθα γρήγορα εἰς ἑαυτὸν καὶ βαριαναστέναξα μὲ δάκρυα, ἀναφώνησα πρὸς τὸν Θεὸ λέγοντας: «Κύριε, ἐπειδὴ ἔχεις πλούσιο τὸ ἔλεος, εὐδόκησε γρήγορα ἔτσι να γινει. ἀξίωσε μὲ τὸν ἀναξιο, να γεμίσει ἡ ψυχὴ μου σὲ ὅλο της τὸ πλάτος με τέτοιου εἶδους Ὑμνους τῆς βασιλείας σου.

Δεν πέρασαν πολλές ἡμερες, καὶ βρῖσκω τὸ βιβλιο τοῦ ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀεροπαγίτου. Καὶ ἀφοῦ διάβασα τὰ περιεχόμενα καὶ βρήκα ὅτι τὰ περισσότερα ἀναφέρονται στὴν θεολογία, χάρηκα ὑπερβολικά. Ἀφοῦ δι-άβασα λοιπὸν ὅλο τὸ βιβλιο, συνέλεξα ὅσα ἦταν ταιριαστά στους Ὑμνους καὶ τοὺς συνέταξά με τὴν βοήθεια τῆς χάρης καὶ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν συνέγραφα συντάσσοντας τοὺς Αἴνους, ἐβλεπα ἐπάνω μου με τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς πάντοτε - καὶ ὅταν συνέγραφα καὶ ὅταν προσευχοῦμαι- ἓνα ὠραιότατο χέρι ποὺ κρατοῦσε ἓνα μικρὸ κοντύλι καὶ ἐφριττα καὶ μαζεύομαι ἀπὸ φόβο, λέγοντας μόνο τὸ «Κύριε ἐλέησον»

Ἄλλοτε καταλάβαινα ὅτι ἀγγελου μου ἐπιδείκνυαν κώδικά που κρατοῦσαν στα χέρια τοῦς. Καὶ ὅσο ἐβλεπα αὐτά, πολλαπλασιάζονταν μέσα μου ἡ προθυμία καὶ ὁ ἀγῶνας.

Ἄγκυρα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ

ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΕΤΟΣ 2^ο * ΤΕΥΧΟΣ 5^ο * ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2013

Ἔδρα: Γεωπονικά. Νέα Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική

Τηλ. Φαξ : 23990 33998

E-mail: santonio@past.auth.gr

Ἰστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

Ἄγκυρα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ

ΕΤΟΣ 2^ο * ΤΕΥΧΟΣ 5^ο * ΙΟΥΛΙΟΣ- ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2013

Σχολιασμός τῆς Θείας Λειτουργίας

Η ΜΙΚΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἶναι μια μικρὴ λιτανεία, που γίνεται στην αρχὴ σχεδὸν της Θείας Λειτουργίας.

Ἡ μικρὴ εἰσοδος **συμβολίζει τὴν ἐναρξη τῆς δημόσιας ζωῆς καὶ δράσης τοῦ Χριστοῦ**. Ὅταν, δηλαδή, ἀφοῦ βαπτίσθηκε στον Ἰορδάνη ποταμὸ ἀπὸ τον Ἅγιο Ἰωάννη τον Πρόδρομο, ἀρχισε να εμφανίζεται μπροστά στα πλήθη των ἀνθρώπων καὶ να τους διδάσκει τον Λόγο του Θεοῦ Πατέρα.

Ἐνὼ ψάλλεται τὸ «γ' ἀντίφωνο», που εἶναι τὸ ἀπολυτίκιο της ἡμέρας, ὁ ἱερέας κάνει μετάνοια στην ἀγία Τράπεζα, παίρνει τὸ **Ευαγγέλιο** καὶ τὸ βγάζει ἔξω, στον λαό.

Δεν βγαίνει ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πύλη του Ἱεροῦ Βήματος, τὴν «Ὠραία Πύλη», ἀλλὰ ἀπὸ τὴν βόρεια.

Ὁ ἱερέας κρατᾶει στα χέρια του τὸ Ἱερὸ Ευαγγέλιο. Εἶναι τὸ πιο ἱερὸ βιβλίο για τὴν Ἐκκλησία μας. Βρίσκεται πάντοτε πάνω στην Ἁγία Τράπεζα. Περιέχει ἀποσπάσματα ἀπὸ τα **τέσσερα ευαγγέλια**, δηλ. τα κείμενα στα οποία οἱ τέσσερις **Ευαγγελιστές** (Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκάς, Ἰωάννης) κατέγραψαν τὴ ζωὴ καὶ τὴ διδασκαλία του Χριστοῦ.

Κρατᾶει μάλιστα τὸ Ευαγγέλιο μπροστά ἀπὸ τὸ πρόσωπό του. Δείχνει ὅτι δεν περνᾶει ἀνάμεσά μας αὐτός, ἀλλὰ ὁ Κύριος που σε λίγο θα μας διδάξει.

Μπροστά ἀπὸ τον ἱερέα πηγαίνουν παιδιά με λαμπάδες καὶ

εξαπτέρυγα. Η **λαμπάδα** στην Μικρή Είσοδο συμβολίζει τον **Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο**. Αυτός προχώρησε μπροστά από τον Χριστό, για να ετοιμάσει το δρόμο Του. Κήρυττε στους ανθρώπους ότι «να, έφτασε η Βασιλεία των Ουρανών».

Μόλις φτάσει στο κέντρο του ναού ο ιερέας αναφωνεί: «**Σοφία. Ορθοί**». Διακηρύσσει έτσι ότι η Σοφία του Θεού φανερώθηκε στον κόσμο με το κήρυγμα του Ευαγγελίου. Με το «Ορθοί» καλεί όλους να σταθούν ευλαβικά όρθιοι.

Ύστερα όλοι μαζί ψάλλουμε: «**Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών, ψάλλοντάς Σοι: Αλληλούια**».

Δηλαδή: «*Ελάτε, ας προσκυνήσουμε κι ας λατρεύσουμε τον Χριστό. Σώσε μας, Υιέ του Θεού, εσύ που αναστήθηκες από τους νεκρούς, εμάς που σου ψέλνουμε: Αλληλούια*».

Στη συνέχεια μπαίνει πάλι στο Ιερό Βήμα. Οι ψάλτες ψέλνουν τα **απολυτίκια** της εορτής ή του αγίου, που τιμά η Εκκλησία την ημέρα εκείνη. Κι ακόμη, το απολυτίκιο του Αγίου, στον οποίο είναι αφιερωμένος ο ναός και το **κοντάκιο** της εορτής.

Ύστερα ψάλλουμε τον **Τρισάγιο Ύμνο**, δηλαδή το «**Άγιος ο Θεός, άγιος Ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς**».

Αυτό σημαίνει: «*Άγιος είσαι ο Θεός(Πατέρας), άγιος και ισχυρός(ο Υιός), άγιος και αθάνατος(το Πανάγιο Πνεύμα). Ελέησέ μας*».

Ύμνοι από την Ακολουθία του Όρθρου της Εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, σε νεοελληνική απόδοση

Κάθισμα. Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσηψ

Αναβόησον Δαυίδ, τίς ή παρούσα Έορτή; Ήν ανύμνησα φησίν, έν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καί Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὀέξ αὐτῆς, ἄνευ σπορᾶς γεννηθεῖς· καί διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καί θυγατέρες καί νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ή μεταστᾶσα πρὸς τᾶάνω βασιλεία.

(Φώναξε δυνατά προφήτη Δαβίδ, ποιά είναι η σημερινή εορτή; Είναι εκείνη που δοξολόγησα στο βιβλίο των Ψαλμών, ως θυγατέρα, παιδί του Θεού και Παρθένο. Αὐτήν μετέφερε στις αιώνιες μονές ο Χριστός,

που γεννήθηκε απ' αυτή χωρίς σπορά. Γι' αυτό και χαίρονται μητέρες και θυγατέρες και νύμφες Χριστού ψάλλοντας· Χαίρε εσύ που μεταφέρθηκες από τη γη στα άνω βασίλεια.)

Κάθισμα Ήχος γ'.. Τήν ὠραιότητα

Έν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, έν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα έν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γάρ ἡἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἄγνεύουσα; πῶς δέή μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἄγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ή Κεχαριτωμένη.
(Κατά τη γέννηση του Υιού σου η σύλληψη ήταν άσπορος (χωρίς σπέρμα), κατά την Κοίμησή σου η νέκρωση ήταν χωρίς φθορά. Διπλό θαύμα σου συνέβη Θεοτόκε. Πώς γίνεται αυτή που δεν γνώρισε άνδρα να τρέφει βρέφος και να είναι αγνή; Πώς δε η μητέρα του Θεού να είναι νεκρή και να ευωδιάζει; Γι' αυτό μαζί με τον Άγγελο σου φωνάζουμε· Χαίρε η Κεχαριτωμένη.)

Κοντάκιον Ήχος πλ. β'.

Τήν έν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καί προστασίαις ἀμετάθετον ἔλπιδα, τάφος καί νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γάρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τήν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

(Την Θεοτόκο που δεν σταματά να πρεσβεύει και που είναι σταθερή ελπίδα για να μας προστατεύει, ο τάφος και ο θάνατος δεν την κράτησε· γιατί ως Μητέρα της ζωής (δηλ. του Χριστού) την μετέφερε στην αιώνια ζωή, αυτός που κατοίκησε σε μήτρα αειπάρθενο.)

Ο Οίκος

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τήν ἄχραντον Μητέρα σου, έν πύργωρῆμάτων ἐνίσχυσόν με, καί έν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχρῶσόν με· σὺ γὰρ βοᾶς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, καί λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

(Σωτήρα μου, φρούρησε το νου μου, γιατί τολμῶ να ανυμνήσω την προστασία του κόσμου, την άχραντη Μητέρα σου. Ενίσχυσέ με με δυνατά λόγια και με σταθερά νοήματα φρούρησέ με. Γιατί εσύ φωνάζεις ότι θα εκπληρώνεις τα αιτήματα όσων σε παρακαλούν με πίστη. Συ, λοιπόν, δώρησε μου γλώσσα, λόγια και σκέψη καθαρή. Γιατί κάθε δόση φωτισμού από Σένα στέλλεται, που είσαι το φως, Εσύ που κατοίκησες σε μήτρα αειπάρθενο.)